

اسلامي ارزښتونه : مودودي

اومه برخه

پر پیغمبرانو د ایمان راوړلو اړتیا:

کله چې تا ته دا مالومه شوه چې د اسلام سمه اومستقیمه لاره هغه لاره ده کومه چې د الله تعالی له لوري پیغمبرانو بندگانوته بنولې ده، نو پدې خبره پخپله پوهیدئ شي چې پر پیغمبر باندې ایمان راوړل او د هغه اطاعت او پیروي کول ټولو انسانانو ته ضروري خبره ده، او کوم سړی چې د پیغمبر ټکلاره پریري او د خپل عقل څخه کومه ټکلاره را وباسي یقیناً چې هغه لوی گمراه دی.

پدې معامله کې خلك عجیبي عجیبي غلطی کوي، څوك داسې دي چې د پیغمبر صداقت مني، خو په هغه باندې ایمان نه راوړي اونه هم د هغه اطاعت او پیروي کوي، دا راز خلك صرف کافر ندي بلکه احمق هم دي، ځکه چې د پیغمبر صداقت منل او ورسته د هغه اطاعت او پیروي نه کولو معنا دا ده چې سړي د پوهیدو سره د درواغو پیروي کوي، ظاهره ده چې لدې څخه لوي احمق بل نشته.

څوك وایي چې مور ته د پیغمبر د پیروي اړتیا نشته، مور په خپله د خپل عقل په ذریعه د حق لاره ایستی شو، دا دیره لویه تیروتنه ده، تا خو ریاضي لوستی ده او پوهیږي چې له یوه ټکي څخه تر بل ټکي پوري مستقیمه کرښه صرف یوه کرښه ده، له دې پرته چې هر څومره کرښي وکارې يا خو هغه کرښي کړي وي او یا هم هغه بل ټکی ته نشي رسیدلی، همداسې کیفیت د حق دلاره اړوند هم دي، چې د اسلام په ژبه کې ورته صراط مستقیم (سیده لاره) ویل کیږي، دا لاره د انسان څخه پیل شوي تر الله سبحانه وتعالی پوري رسیږي، او د ریاضي د قاعدې مطابق دا هم یواځې یوه لاره کیدلای شي، لدې پرته چې څومره لارې دي یا خو کړي دي او یا هم الله تعالی ته نشي رسیدلی، او که ته څیرشي کومه لاره چې مستقیمه ده هغه خو پیغمبر بنولې ده، او لدې پرته نورې ټولې لارې صراط مستقیم ندي، لدې لارې پرته چې انسانان د کومې لارې د پیدا کولو هڅه کوي هغوی له دو صورتونه څخه خالي ندي یا خو دوی الله تعالی ته د رسیدلو کومه لاره نده پیدا کړي او یا خويي دیره کرښه او کرښه لاره خپله کړی ده، مستقیمه کرښه نه بلکه منحني کرښه یې غوره کړي، په لومړي صورت کې دي ده تباهي بنکاره ده، او په دوهم صورت کې یې حماقت بریديږي، یوه ځای ته د رسیدلو لپاره یو بی عقل ځانور هم د کړي وړې لارې پر ځای یوه مستقیمه لاره گوري، نو دغه انسان ته تاسو څه وایي چې د الله تعالی یونیک بنده ده ته مستقیمه لاره بني خو دی وایي چې زه ستا په مستقیمه لاره نه ځم بلکه خپل منزل ته د رسیدو لپاره کومه کرښه وړه لاره گورم.

دا هغه خبره ده چې د یوه نظر په پایله کې هر سړي ورباندې پوهیږي، مگر که ته لږ دیر غور وکړي نو درته مالومه به شي چې کوم سړي په پیغمبر باندې د ایمان راوړلو څخه ډډه کوي هغه لره په حقیقت کې الله تعالی ته دی رسیدو کومه لاره هیڅکله په لاس نه ورځي، نه سیده او نه هم کرښه د دی وجه دا ده چې کوم سړی د ریښتیني شخص د خبرې له منلو څخه انکار کوي هرو مرو به د ده په دماغ کې کومه داسې خرابي وي چې دی د ریښتیا له منلو نه مخ اړوي، یا د ده پوهه کمزوري ده، یا د ده په زړه کې تکبر دی، یا د ده طبیعت داسې کرښه دي چې د نیکی او صداقت دخبرو منلو ته تیار ندي، یا دی د پلار اونیکه په رانده تقلید پسي روان دی او کومې خبرې چې له وړاندې د دود او رواج په ډول ده ته رسیدلی دي د هغه خلاف څه ویلو ته تیار ندي، یا دی د خپلو نفسي غوښتنو بنده دی د پیغمبر روزنه ته تیار ندي، او د دی لپاره د پیغمبر د خبرو له منلو ډډه کوي ځکه چې بیا د گناه او نا جایز کارونو خپلواکي له لاسه ورکوي، دا ټول لاملونه داسې دي که یو د دغو په کوم سړی کې وي هغه د الله تعالی لاره نشي پیدا کولای، او که دا راز لاملونه په کوم سړي کې نوي نو هغه هیڅکله د الله تعالی د پیغمبر د خبرو له منلو نه انکار نکوي.

له ټولو لویه خبره خو دا ده چې پیغمبر د الله تعالی له اړخه را لیږل شوی دی او دالله تعالی حکم هم دا دي چې په هغه باندې ایمان راوړل شي او د هغه اطاعت او پیروي وشي، اوس که څوك په پیغمبر باندې ایمان نه راوړي نو د الله تعالی خلاف بغاوت کوي.

گوره، ته چې د کوم سلطنت رعیت یې نو د هغه له اړخه چې کوم حاکم مقررېږي ته باید دهغه اطاعت وکړي، که چیرې ته د هغه له منلو انکار کوي د دې معنا دا ده چې ته په خپله د دې سلطنت په وړاندې بغاوت کوي، د سلطنت منل او د هغه له اړخه مقرر شوی حاکم نه منل دواړه بلکل متضادي او متناقضي خبري دي، دا راز مثال د الله تعالی د رالیږل شوي پیغمبر هم دی، الله تعالی د ټولو انسانانو حقیقي پادشاه دي، کوم سړي چې الله تعالی د نورو انسانانو د هدايت لپاره رالیږلی دی او د هغه د اطاعت او پیروي حکم یې کړی نو انسان ته پکار ده چې د نورو شیانو پیروي

پريږدي او صرف د ده پيروي او اطاعت وكړي ، لدې څخه مخ اړونكي په هر حال كافر دي كه هغه الله تعالى ومني او كه يې و نه مني.

د پيغمبري لنډ تاريخ :

اوس مور تا ته بنيو چې په نوع انساني كې د پيغمبري سلسله څرنگه پيل شوې ده او څه ډول مخ په وړاندې روانه او بالاخره په يوه آخري او تر ټولو لوي پيغمبر باندې ختمه شوې ده ، تا خو به اوريدلى وي چې الله تعالى له ټولو وړاندې يو انسان پيدا كړ ، وروسته يې لهدغه انسان څخه د هغه جوړه پيدا كړه او د نسل تسلسل لدې جوړې څخه پيل شو او تر نن پورې روان دى ، او د بې شميره پيروي په اوږدو كې د ټولې ځمكې پر مخ دا انسانان خواره شول ، په نړۍ كې چې څومره انسانان پيدا شوي دي دهمغې يوه جوړې اولاد دي ، د ټولو قومونو مذهبي او تاريخي روايت پدې متفق دى چې د انسانانو د پيداېښت پيل له همغه يوه انسان څخه شوي ، د ساينس د څيړنو څخه هم ثابته شوى نده چې د نړۍ په بيله بيله برخه كې په بيل بيل ډول انسانان پيدا شوي وي ، بلكه د ساينس ډير پوهان هم دا قياس كوي چې لومړي به يو انسان پيدا شوى وي ، او په نړۍ كې چې څومره انسانان دي د همغه لومړي انسان اولاده دي ، ژمور په ژبه كې له وړاندې انسان ته آدم (ع) ويل شوى لدې څخه د آدمي كلمه اخيست شوې ده چې د انسان د كلمې هم مفهومه كلمه ده ، الله تعالى له هر څه مخكې پيغمبر آدم عليه السلام پيدا كړ او هغه ته يې حكم وكړ چې خپل اولاد ته د اسلام روزنه وركړي ، او خپلې اولادې ته ووايي چې ستاسو او د ټولې نړۍ خدای يو دى ، او د هغه تعالى عبادت وكړى ، د هغه تعالى په وړاندې سر تيب كړى ، له هغه څخه كومك وغواړى او دهغه تعالى د رضا سره سم په دنيا كې ژوند وكړى ، كه ناسي داسې وكړل نو تاسو ته به ښه انعام دركړاى شي او كه داسې ونه كړى او د الله تعالى له اطاعت څخه مخ واړوى تاسو ته به سخته سزا دركړاى شي .

د حضرت آدم عليه السلام په اولاد كې چې كوم خلك راستكاره اوښه وو د خپل پلار په ښول شوې لاره باندې ولاړل او كوم چې بد وو هغوي د آدم عليه السلام لاره پريښوده ، او ورو ورو هر ډول بدۍ پيدا شوې ، چا د لمر سپورمى ، ستريو پرستش پيل كړ ، او چا د ځانورانو ، ونوو ، رودونو پرستش پيل كړ ، د چا سره دا فكر پيدا شو چې د هوا ، اوبو ، اور ، ناروغي ، تندرستي ، او د الله تعالى د نورو نعمتونو خدايان بيل بيل دي ، د هر يوه پرستش په ځانگړي توگه كول په كار دي تر څو ټول خوشحاله وي او په مور مهرباني وكړي ، لدې راز جهالت څخه بې شميره بت پرستۍ او د شرك ډولونه پيدا شول ، او لدې نه ډول ډول مذهبونه پيدا شول ، دا هغه زمانه وه چې د آدم عليه السلام نسل په نړۍ كې تيب شوې وه ، بيل بيل قوتونه منځ ته راغلي ، هر قوم خپل يو ځانگړى مذهب جوړ كړى وه او د هر قوم رواجونه بيل وو ، د الله تعالى د هيرې سره سره يې هغه قانون هم هير شوي و ، چې آدم عليه السلام خپلو اولادونو ته ښوولى و ، خلكو د خپلو غوښتنو پيروي پيل كړه ، هر ډول ناوړه رواجونه پيدا شول ، هر ډول ناوړه جاهلاننه فكونه پيدا شول ، د بدۍ او نيكي تر منځ په توپير كولو كې تيروتني كيدلي ، ډير بد شيان ښه وگڼل شول او ډير ښه شيان بد وگڼل شول .

نو ځكه الله تعالى په هر قوم كې د پيغمبرانو ليرل پيل كړل تر څو خلكو ته هغه اسلام وښي كوم چې حضرت آدم عليه السلام انسانانو ته ښوولي و ، دى پيغمبرانو خپلو خپلو قومونو ته هغه هير شوى سبق بيا ور زده كړ ، د يوه خداي پرستش يې ور وښود ، د بت پرستۍ او شرك څخه يې د ځان ساتنه په گوته كړل ، جاهلاننه رواجونه يې له منځه يوړل ، د الله تعالى د رضا مطابق ژوند كول يې خلكو ته وښودل ، سم قوانين يې وښودل او د دې قوانينو پيروي ته يې خلك رابلل ، هندوستان ، چين ، عراق ، ايران ، مصر ، اروپا ... خلاصه د نړۍ په مخ داسې هيواد نشته چې د الله تعالى له لوري ورته خپل ريښتيني پيغمبر نوي استول شوى ، د هغوي ټولو مذهب يو وه هغه مذهب چې مور او تاسي ورته په خپله ژبه كې اسلام وايي (۱) ، البته د روزنه او تربيت لاره او د ژوند كولو طريقې بيلې بيلې وى ،

۱ په عامه توگه خلك لدې غلط فهمۍ سره لاس گريوان دي چې گواكي اسلام د حضرت رسول اكرم صلى الله عليه وسلم څخه پيل شوى ، آن تر دې چې رسول اكرم صلى الله عليه وسلم د اسلام بنيان گذار گڼل شوى دي ، په حقيقت كې دا يو لويه غلط فهمي ده چې د طالب علم له ذهن څخه بايد په قطعي توگه لرې شي ، هر طالب علم ته دا خبره بايد روښانه وي چې اسلام هميشه او په هر وخت كې د نوع انساني لپاره حقيقي مذهب دى ، او په نړۍ كې چې هر ځاي او هر وخت كوم پيغمبر راغلى هغه له ځانه سره د اسلام مذهب راوړى دى .

په هر قوم كې چې كوم ډول جهالت خور شوي و د هغه په لمنځه وړلو باندې ټينگار وشو ، هر ډول غلط رواجونه چې رواج شوي و د هغه په اصلاح باندې كار پيل شوو ، د تهذيب او تمدن او عقل او علم له لحاظه چې قومونه كله په ابتدايي پړاو كې و نو دوى ته په ساده ډول تعليم او شريعت ښودل كيده ، په كومه كچه يې چې ترقي او پرمختگ كاوه په هغه

د پاڼو شميره: له ۲ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

: دلپکنې د ليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له رايرلو مخکې په خیر و لولئ

کچه تعلیم او شریعت هم پراخه کیده ، اختلاف صرف په ظاهري شکل کی وه ، بنیاد د ټولو یو و ، یعنی په عقیده کی تو حید ، په اعمالو کی د نیکی او سلامتی رویه ، او په آخرت کی د سزا او جزا اړوند یقین او باور کرل .

د پیغمبرانو سره هم انسان عجیبه معامله کری ده ، لومړی خو یی خورول او تکلیفونه یی ورته اړول ، د هغوی له منلو څخه یی انکار کاوه ، څوک یی له وطن څخه وایستل ، څوک یی ووژل ، چا ته د کالونوزیار او روزنه نه وروسته د گوتو په شمیر پیرو په مشکل پیدا شول ، مگر د الله تعالی دغو غوره شویو بندگانو خپل کار په کوم ډول چې پکار وه وکړ ، تردی چې د دوی کرنلاری په خلکو کی خپل اثر وښود او لویو لویو قومونه د دوی پیروزي ومنله ، له د څخه وروسته گوراهی بله لاره خپله کرله ، د پیغمبرانو د وفات څخه وروسته د دوی امتونو د دوی لارښوني بدلی کرلی ، پر دوی باندي په نازل شویو کتابونو کی چې د الله تعالی له لوری ورباندي نازل شوی وو خپل هر ډول نظرونه ورگډ کرل ، د عبادت نوي نوي تگلاری یی خپلی کرلی ، بعضو په خپله د پیغمبرانو پرستش پیل کړ ، چا خپل پیغمبر د الله تعالی څیره وگڼله (یعنی الله تعالی په خپله د انسان په صورت کی را ټیټ شوي وه) چا خپل پیغمبر د الله تعالی زوی وگانه ، چا خپل پیغمبر په خدایی کی شریک وباله ، خلاصه انسان عجیبي سرغړوني وکړی کومو خلکو چې بتا ن مات کرل انسان هغوی د بتانو په څیر وگڼل ، او کوم شریعتونه چې دغو پیغمبرانو امتونو ته ښولي وو هغه یی هم په ډول ډول بی لاری کرل ، په هغه کی یی خپل جاهلانه رواجونو ورگډ کرل ، افسانې اوبې اساسه روایتونو یی پکښی گډ کرل ، هغه قوانین چې انسان په خپله جوړ کړلي دي هغه یی په الهی قانون کی گډ کرل ، آن تردی چې د څو پیروید تیریدو څخه وروسته دا ستونزمنه شوه چې د الله تعالی د پیغمبر لارښوني او شریعت وپیژندل شي ، او بعضو خو په کی گډوډې خبري یو ځای کرلي ، (۱) .

(!) دلته دا خبره د طالب العلم په ذهن کی باید ځای پرځای شي چې د پیغمبرانو امتونو خپل اصل مذهب چی (اسلام) دي په خپله لمنځه یوړل او هغه مذهبونه یی جوړ کرل چې په مختلفو نمونو په نړی کی خپاره شول ، د مثال په توگه عیسی علیه السلام چې د کوم مذهب روزنه او ارزښتونه خلکو ته ښولي و هغه اسلام و ، خو لده وروسته د ده پیروانو د ده عبادت پیل کړ او د ده له خبرو سره یی خپلی خبري اونظریات یوځای کرل ، هغه مذهب یی جوړ کړ چې نن عیسائیت ورته ویل کیږي . په خپله د پیغمبرانو د ژوندانه د حالاتو روایت هم داسی ورک شو چې د دوی په هکله هیڅ څه د اعتبار وړ پاتې نه شول ، خو سره د دې د پیغمبرانو کوبښونه بی ځایه نه شول د ټولو ستونزو سره سره څه نا څه ریښتینوالی او صداقت په هر قوم کی پاتې شو ، د الله تعالی د وجود په اړوند تصور ، د آخرت د ژوندانه په اړوند تصور په یوه شکل د اشکالو په ټولو قومونو کی ټیټ شو ، د نیکی ، صداقت ، او اخلاقو په اړوند یوشمیر اصول په عامه توگه په نړی کی ومنل شول ، او ټولو پیغمبرانو په ځانگړي ځانگړي توگه په ځانته ځانته قومونو کی دا چاپیریال تیار کړ چې د یوه داسی مذهب روزنه پکې وشي چې بلا شکه د ټولو انسانیت مذهب دي ، لکه څرنگه چې وړاندی وضاحت وشو چې په پیل کی هر قوم ته په بیله بیله توگه پیغمبران راغلل ، او د هغوی روزنه او تعلیم د همدوی په قومونو کی محدود او محصور پاتې کیده ، او د دې علت دا وه چې یو قوم له بل قومه څخه بیل وه ، د هغوی په لمنځ کی دیر تړاو نه وه ، لکه چې هر قوم د خپل وطن په حدودو کی مفید وه ، پداسی یوه چاپیریال کی یوه عامه اومشترکه روزنه خورول ستونزمن کار و ، سر بیره پدی د مختلفو قومونو حالت یو له بله دیر توپیر درلود ، جهالت دیره وده کړی وه ، او له دې جهالت څخه چې کوم اعتقاد اوناوړه اخلاق راپیدا شول په هر گوټ کی په مختلف ډول و ، د دې لپاره پکار وه چې د الله تعالی پیغمبران هر قوم ته په بیله توگه روزنه او تعلیم ورکړي ، ورو ورو ناوړه فکرونه له منځه یوسي او پر ځای یی سم اوصحیح فکرونه او عقیده خپره کړي ، ورو ورو جاهلانه تگلاری پیرردي او د لوری درجی د قانون پیروي ورته وښي ، او د دوی روزنه داسی وکړي لکه چې د ورو اطفالو روزنه کیږي ، الله تعالی پوهیږي چې دا راز روزنی به څومره په زرگونو کالونه دربر نیولي وي ، په هر حال د پرمختگ او ترقي سره سره انسانیت هم د هغه ورکتوب له مرحلی څخه ووت او سن بلوغ ته ورسید ، د تجارت ، صناعت ، او حرفت د ترقي له امله د قومونو په منځ کی هم اړیکې ټینگی شوي ، د چین څخه تر جاپانه پوري او داوړوپا څخه نیولي تر افریقا پوري د کیننټیو تگ راتگ او په وچه کی د سفرونو سلسله پیل شوله ، په دیرو قومونو کی د لیکدود رواج خور شو ، علوم او هنرونه خواره شول د قومونو تر منځ د علمي لیکنو تبادلې پیل شوه ، لوی لوی فاتحین پیدا شول او په مختلفو هیوادونو کی یی ځانگړي ځانگړي سلطنتونه جوړ کرل ، او هر یوه قوم ته یی سیاسي نظامونه ورکړل ، دا راز هغه د جدایی او لړیتوب چاپیریال د قومونو تر منځ ورو ورو له منځه ولاړ او دا ممکنه شوه چې د اسلام روزنه اوتریبه ټولې نړی ته ولیږل شي ، له نن څخه یونیم زره کاله مخکی د انسان حالت داسی وه چې هغه په خپله د یو مشرک مذهب غوښتنه کوله ، بودایت اگر چې یو پوره مذهب هم نه و محض یو څو اخلاقي اصول پکې و نود هندوستان څخه ووت او د جاپان او منگولیا په لوري او بل لوري ته تر افغانستان اوبخارا پوري خور شو ، او دې مذهب ته دعوت کونکی تر لری لری هیوادونو پوري ورسیدل ، له د څخه څو پیروي وروسته د عیسویت مذهب پیدا شو ، اگر چی عیسی علیه السلام د اسلام د روزنه لپاره راغلی وه خو لده څخه وروسته د عیسویت په نامه یوناقص مذهب جوړ شو ، او عیسایانو دا مذهب د ایران څخه تراوړوپا اودافریقا په لري او اوږدو ملکونو کی خپور کړ ، دا حالات ښي چې د هغی وخت

د پاڼو شمیره: له ۳ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
 د لیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له را لیرلو مخکې په خیر و لولئ

نړۍ يوه عام انساني مذهب ته اړتيا درلوده ، اودا قومونه دي ته تيار شوي وچي هغه نا تمامه اوناقصه مذهبونه په خلکو کی خواره کړي.

د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم نبوت :

دا هغه وخت دی چې د ټولې نړۍ او د ټولو انساني قومونو لپاره د عربو په خاوره کی یو پیغمبر یعنی حضرت محمد صلی علیه وسلم پیدا شوو او الله تعالی هغه ته د اسلام مکمل قانون او روزنه ورکړله او د دې قانون په خدمت باندي مامور شو چی په ټوله نړۍ کی یی خپور کړي.

د نړۍ نقشه راواخله او ویی گوره ، په یوه وار کتلو به درته په ډاگه شي چې د عربو له خاوري څخه بل موزون ځای د نړۍ د پیغمبری لپاره نشي پیدا کیدلی ، دا هیواد د آسیا او افریقا په منځ کی واقع دی ، او اروپا هم لدی ځایه دیره لري نده ، سربیره پدی په هغه وخت کی د اروپا په جنوبي برخه کی پرمختللي او متمدنه قومونو میشت شوي و ، او د اروپا دا برخه دې ځایه ته دومره لنډه ده څومره چې هندوستان ورته لنډ دي .

بیا د هغی زمانې تاریخ ولول ، تا ته به روښانه شي چې په هغه زمانه کی د پیغمبری لپاره تر عربو موزون قوم بل قوم نه و ، نورو لویو لویو قومونو د زور آزمايي په پایله کی خپل زور او توانایی له لاسه ورکړی وه ، او د عربو قوم هغه مهال تازه نفسه قوم و ، د تمدن او ترقی له امله د نورو قومونو عادتونه اورواجونه ناوړه شوي و او د عربو په قوم کی داسی کوم تمدن نه وه چې د دوي مینه د مادیت ژوند ته را وپاروي او ردالت ته یی راکاري ، د شپږمی پیړی عیساي عربان دهغی زمانې د متمدنو قومونو له ناوړه اثر څخه بلکل پاک و ، په هغوی کی ټولی هغه انساني ښیگنې شته وې چې په یو داسی قوم کی موجودي وي چې د متمدنو قومونو هوا نه وي ورته رسیدلي ، هغوی بهادر وو ، توریالی وو ، د عهد او پیمان پابند وو ، آزاد پسند او د خپلواکی خوښونکی وو ، د هیڅ قوم غلامان نه وو ، په خپل عزت باندي ځان قربانول دوي لږه ساده وو ، دیر ساده ژوند یی درلود او د عیش او عشرت څخه بیگانه وو ، پدی کی شک نشته چې په دوي کی دیری خرابی هم وي چې وړاندي به درته روښانه شي خو دا خرابی د دې لپاره وي چې له یو نیم زره کاله راپدی خوا دوي ته کوم پیغمبر نه و راغلي (۱) او نه هم داسی کوم لارښود په دوی کی پیدا شوي وه چې د دوي اخلاق سم کړي او دوي ته تهذیب وښي ، له پیړیو څخه راپدی خوا په ریگستان کی د خپلواک ژوندکولو په پایله کی په دوی کی جهالت خور شوي و ، او دوی په خپل جهالت کی دومره ټینگ شوي وو چې د دوي انسان کول د کوم ساده سړي د وس کار نه وه ، خو سره لدی په دوی کی دا قابلیت و چې که چیری کوم پوه سړي د دوی روزنه او تعلیم وکړي او که دوی د کوم لوی هدف لپاره را ولار کړي نو دوی کولی شي چې نړۍ تسخیر کړي ، پیغمبر صلی الله علیه وسلم په نړۍ کی د اسلام د ارزښتونو د خورولو لپاره هم داسی ځوان او طاقتور قوم ته اړتیا درلوده . لدی وروسته عربي ژبه وگوره ، ته چې دا ژبه ولولي او د دې ژبه ادب مطالعه کړي نو به تا ته روښانه شي چې د لوړو فکرونو د انځورولو لپاره او د خدایی د علم د هغو نازکو اوباریکو خبرو لپاره چې په زرونو کی اثر پیدا کوي بله موزونه ژبه نشته ، د دې ژبی په ورو ورو جملو کی لوی لوی مضمونونه ادا کیدلای شي ،

(!) د حضرت ابراهیم علیه السلام او حضرت اسماعیل علیه السلام زمانه د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د زمانې څخه یونیم زره کاله وړاندي تیره شوي ده ، پدی اوږده موده کی هیڅ پیغمبر په عربانو کی ندی پیدا شوي . او پدی مضمونو کی داسی طاقت او زور وي چې د تیر او نیشتر په څیر اثر کړي ، داسی شریني او کشش پکی وي چې غورځونه یی په خوښي اروي ، داسی نغمه پکی وي چې انسان یی د بی واکۍ په څیر د اوریدو رغبت ښي ، د قران لپاره د همداسی ژبی اړتیا وه .

نو پدی کی د الله تعالی دا دیر لوی حکمت نغښتي دی چې د نړۍ د پیغمبری لپاره یی د عربانو خاوره ټاکلي ده . په راتلونکی برخه کی به ان شا الله وگورو چې هغه مبارک ذات چې الله تعالی د دې کار لپاره غوره کړي دی څومره بی ساریه ذات دي.

ستاسو د دعا په هیله

د پاڼو شمیره: له ۴ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
: دلپکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولۍ